

עולם חסר

מטרת הפעולה: החניכים יבינו שעולם בלי מקדש הוא עולם חסר.

קהל יעד: כיתות ו'-ח'.

אביזרים: 2 פאזלים שחסר להם כמה חלקים (ראה משימה 4), 2 כלים וכוס חד"פ עם חור (ראה משימה 7), הנספחים המצורפים.

מהלך הפעולה:

- מחלקים את החניכים לשתי קבוצות, ואומרים להם שיש תחרות בין הקבוצות. בכל פעם נותנים משימה לשתי הקבוצות, והקבוצה שמנצחת מקבלת נקודה. בסוף המשחק – הקבוצה שיהיו לה הכי הרבה נקודות תקבל פרס ממש שווה. (חשוב להלהיב את החניכים על הפרס, ולהגיד להם שזה פרס ממש מגניב וכו' וכו').

המשימות:

1. להשיג 10 שעוני יד מאנשים בסניף.
2. לקפוץ 50 קפיצות על רגל אחת, ואז עוד 20 על הרגל השניה.
3. להסתדר בשורה לפי הגובה.
4. להרכיב פאזל. (צריך להביא מראש שני פאזלים שחסרים בהם כמה חלקים באמצע, כך שהחניכים יגלו את זה רק כשהם כבר יגמרו להרכיב. רצוי שהפאזלים יהיו מספיק גדולים כדי שהחניכים יתאכזבו שאחרי כל העבודה הפאזל לא שלם. כמובן שאף אחת מהקבוצות לא מקבלת נקודה על המשימה הזאת. אפשר אפילו לעשות להם קצת מצפון על זה שהם איבדו חלק מהפאזל.)
5. לרוץ אל הקומונרית, לתת לה 'כיף' ולחזור.
6. לסדר שורה של הנעליים הימניות של כל חברי הקבוצה.
7. מרוץ שליחים – להעביר מים מכלי לכלי בעזרת מסננת או כוס ח"פ עם חור. (ככה שרוב המים לא יזכו להגיע לכלי השני.)
8. חידון – הקבוצה שעונה נכון על הכי הרבה שאלות היא המנצחת. (נספח 1)
9. למצוא 15 נמלים.
10. משחק הזיכרון. (במשחק רק לחצי מהכרטיסים יש זוג. החצי השני הם כרטיסים בודדים, והחניכים ינסו מלא זמן להרכיב מהם זוגות, עד שהם יתייאשו. להפסיק את המשחק לפני שהחניכים יבינו שאין זוגות.) (נספח 2)

- מושיבים את החניכים ואומרים להם שהקבוצה המנצחת עומדת לקבל את הפרס... טדד טדד... מלהיבים אותם ומותחים אותם עוד קצת מה הפרס השווה הזה, ואז נותנים פרס ממש עלוב, למשל פתק שכתוב עליו "כל הכבוד", או משהו כזה.
- אחרי שהחניכים מסיימים להתמרמר, בוחרים חניך, קושרים לו את העיניים וסותמים לו את האף. נותנים לו לנסות לזהות כל מיני מאכלים. (מאוד קשה לזהות טעמים כשלא מריחים את האוכל, אבל קחו בחשבון שאפשר לזהות מאכלים לפי המרקם, אז תביאו מאכלים דומים, למשל כמה סוגים של ירקות, או כמה סוגים של חטיפים.) מן הסתם החניך יתקשה בזיהוי. אפשר אח"כ (או לפני כן) לקשור לעוד חניך את העיניים אבל לא את האף, ולתת לו לזהות מאכלים לפי הטעם.

- סיפור – מספרים לחניכים סיפור על מדינה שהתגלה אי יפהפה קרוב אליה. ראש הממשלה החליט ליישב את האי הזה, ושלה אליו קבוצת אנשים והמון-המון ציוד ואספקה. האנשים הגיעו לאי ומיד התחילו לעבוד. כל אחד תפס לעצמו שטח והתחיל לבנות לעצמו את הבית שלו. כעבור כמה חודשים הכל היה מוכן, והאנשים נכנסו לגור עם משפחותיהם בבתים המפוארים והמרווחים. אבל אז התחילו הבעיות... הם ניסו להתרחץ – אבל לא היו מים בברזים. ניסו להדליק את האור – אבל לא היה חשמל. הם רצו לשלוח דואר – אבל המכתבים לא הגיעו ליעדם. הם שלחו את הילדים לבתי הספר ולגנים – אבל אף אחד לא בא ללמד.

מיד הוכרזה אסיפה של כל התושבים. כולם התכנסו וניסו להבין למה קרו כל הבעיות האלו. איפה הם טעו. שבעה ימים ושבעה לילות נמשכה האסיפה, ואז, פתאום, קם אחד התושבים ואמר: "כל אחד בנה את הבית המפואר שלו, אבל שכחנו להקים עירייה..."

מספרים לחניכים על חגי הנביא. חגי היה נביא בתחילת ימי בית המקדש השני. חלק מעם ישראל חזר מגלות בבל, והתיישב בארץ ישראל. אנשים בנו לעצמם בתים, התבססו בארץ, אבל בית המקדש נותר חרב. מקריאים לחניכים את הפסוקים ומסבירים להם. (3 נפס)

בתחילת ימי בית שני אנשים הגיעו – ולא בנו את המקדש. בנו לעצמם בתים, ישבו "ספונים בבתיים", אבל המקדש לא נבנה. ומה קרה? השמים נעצרו, לא ירד גשם, אנשים זרעו הרבה – אך גדל רק מעט, עבדו ועמלו – אבל הכסף כאילו נעלם מהכיסים, כאילו יש בהם חור... וכל זה כי חרב המקדש.

אפשר להבין מה זה – כמו שעבדנו הרבה כדי להרכיב את הפאזל אבל בסוף היו חסרים חלקים והפאזל לא היה שלם, כמו שניסינו להעביר את המים מכלי לכלי אבל בסופו של דבר רוב המים לא הגיעו לכלי השני, כמו ששיחקנו הרבה זמן במשחק הזיכרון וניסינו למצוא זוגות אבל לא הצלחנו, כמו שהתאמצנו לנצח ולקבל את הפרס ובסוף הפרס היה סתם משהו קטן ועלוב...

ככה החיים שלנו כל הזמן, אבל אנחנו לא שמים לב לזה. אנחנו חיים חיים חסרים, ואנחנו אפילו לא יודעים מה הפסדנו.

- **סיכום- מפזרים על הרצפה כרטיסיות שעליהן כתובים כל מיני דברים שקרו משחרב בית המקדש.** (4 נפס) מראים לחניכים מה הפסדנו, מה זה עולם בלי מקדש. כשחרב המקדש נפסקה חומת ברזל בינינו לבין הקב"ה – בית המקדש היה קשר ישיר שלנו עם ה'. כשהוא חרב – התרחקנו מהקב"ה, כבר יותר קשה להתפלל ולהתקרב אל ה'.
התמעטו הצדיקים והאנשים הישרים בעם ישראל.
אבל לא הפסדנו רק במישור הרוחני: מיום שחרב המקדש השמים לא נראים לנו בכל יופיים, המתיקות, נופת הצופים, בטלה מן העולם, טעמם של הפירות לא משובח כפי שהיה, הוא רק צל של הטעם האמיתי שלהם.
כמו אותו חניך שלא הצליח לזהות את המאכלים שנתנו לו, שהרגיש רק צל מהטעם שלהם, ככה אנחנו חיים כל הזמן.

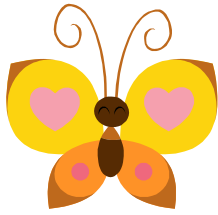
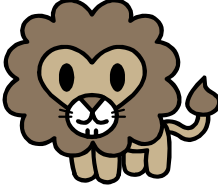
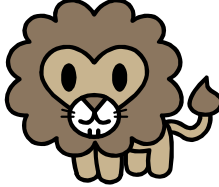

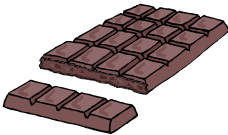

ומה הבעיה שלנו? אותה בעיה שהיתה לאנשים על האי. אין לנו את ה"עירייה". אין לנו את המרכז שלנו, את המרכז של החיים שלנו.

שנזכה, בעז"ה, לבנות את המקדש ולהשלים את החיסרון בקרוב!!!

1. דרך איזה שער נפרצה הדרך לעיר העתיקה?
2. איך קוראים להר שעליו נמצא הר הבית?
3. כמה שמות יש לירושלים?
4. מי בנה את בית המקדש הראשון?
5. לאיזה ים קוראים גם "ים המוות"?
6. באיזו מלחמה כבשנו את ירושלים?
7. מהם ראשי התיבות ניל"י?
8. באיזה ספר בתנ"ך לא מופיע שם ה' בכלל?
9. מי החריב את בית המקדש הראשון?
10. מי החריב את בית המקדש השני?
11. איזו עיר נקראת "אם המושבות"?
12. מאיזה הר ראה משה רבנו את ארץ ישראל?
13. מהו ההר הכי גבוה בארץ?
14. מי שיפץ את בית המקדש השני?

תשובון:

1. שער האריות
2. הר המוריה
3. 70
4. שלמה המלך
5. ים המלח
6. מלחמת ששת הימים
7. נצח ישראל לא ישקר
8. מגילת אסתר
9. נבוכדנצר מלך בבל
10. טיטוס (הרומאים)
11. פתח תקווה
12. הר נבו
13. החרמון
14. הורדוס

”וַיְהִי דְבַר ה' בְּיַד חֲנִי הַנְּבִיא לְאמֹר:
הֲעִת לָכֶם אֶתֶם לְשֶׁבֶת בְּבִתְיֶיכֶם סְפוּנֵיכֶם וְהַבִּית הַזֶּה חָרַב: (= איך אתם
יושבים בבתיכם ובית ה' חרב!?)
וְעַתָּה כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת שְׂיִמוּ לְבַבְכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם: (= שימו לב מה
קורה אתכם):
זָרְעֶתֶם הַרְבֵּה וְהִבֵּא מַעֲט אָכוֹל וְאִין לְשִׁבְעָה שָׁתוּ וְאִין לְשִׁכְרָה
לְבוֹשׁ וְאִין לָחֶס לֹו וְהַמְשַׁתְּכָר מְשַׁתְּכָר אֶל צְרוּר נְקוּב: (= אתם זורעים
כמות גדולה – אבל גדל רק מעט, אוכלים הרבה ולא שבעים, שותים הרבה ולא רוויים,
לובשים עוד שכבה ועוד שכבה – אבל לא מצליחים להתחמם, והכסף – כאילו בורח
מהכיסים, כאילו יש חור בארנק...)
כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת... עָלוּ הָהָר וְהִבֵּאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבַּיִת וְאַרְצָה בֹו
וְאַכְבְּדָה אֶמֶר ה': ” (= ומה הפיתרון? להתחיל לבנות את המקדש!)

(חגי א', ג'-ח')

בטל נופת עופים
פסקו אנשי אמונה
אין יום שאין בו קללה
לא ירד הטל לברכה
ניטל טעם הפירות
לא נראה רקיע בטהרתו
נפסקה חומת ברזל
בין ישראל
ובין אביהם שבשמים
נדלדלו אנשי מעשה